

Ruimtelijke onderbouwing
Bedrijfskavel van Heemstraweg

Gemeente Druten

Planstatus: definitief

Plan identificatie: NL.IMRO.0225.XXXXXXXXXXXXXXXXXX-XXXX

Datum: 27 januari 2016

Contactpersoon Buro SRO: A. Lont-Benjamins

Kenmerk Buro SRO: SR140008

Opdrachtgever: Dhr. van Sommeren

Buro SRO
't Goylaan 11
3525 AA Utrecht
030-2679198
www.buro-sro.nl

BTW nummer: NL8187.16.071.B01
KvK nummer: 30232281
Rabobank rekeningnummer: NL44.RABO.0142.1540.24
t.n.v. Buro SRO B.V. te Utrecht

Inhoudsopgave

1 Inleiding	5
1.1 Aanleiding	5
1.2 Ligging plangebied.....	6
1.3 Leeswijzer.....	7
2 Initiatief	8
3 Beleidskader.....	9
3.1 Rijksbeleid	9
3.2 Provinciaal beleid.....	11
3.3 Gemeentelijk beleid	13
4 Milieu- en omgevingsaspecten.....	15
4.1 Milieu	15
4.2 Water	20
4.3 Ecologie	24
4.4 Archeologie en cultuurhistorie.....	26
4.5 Verkeer en parkeren	27
5 Economische uitvoerbaarheid.....	28
6 Maatschappelijke uitvoerbaarheid.....	29
6.1 Zienswijzenprocedure	29
Bijlagen.....	31

1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Initiatiefnemer is voornemens om een bedrijfsgebouw te realiseren op zijn perceel aan de Van Heemstraweg te Druten. De gemeente heeft aangegeven dat zij in principe mee wil werken aan het opnemen van een niet-agrarisch bouwvlak (bedrijfsbestemming) voor het perceel van initiatiefnemer. Deze nieuwe bestemming kan meegenomen worden in het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied. Hiervoor dient wel een ruimtelijke onderbouwing opgesteld te worden. Door middel van voorliggende onderbouwing wordt hieraan uitwerking gegeven.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied van deze ruimtelijke onderbouwing betreft een perceel aan de Van Heemstraweg, direct ten westen van de kern Druten. Het perceel wordt aan de noordzijde ontsloten door de Van Heemstraweg. Aan de oost- en westzijde van het perceel liggen agrarische gronden. Het perceel grenst aan de westzijde aan een bedrijfskavel. De volgende afbeelding toont de begrenzing van het plangebied.

Begrenzing plangebied

1.3 Leeswijzer

Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 het initiatief beschreven. In hoofdstuk 3 is een beschrijving van het relevante beleid opgenomen. In hoofdstuk 4 wordt het project inhoudelijk op haalbaarheid getoetst aan de hand van het geldende beleid en (milieu)wetgeving. Tot slot bevat hoofdstuk 5 de economische en hoofdstuk 6 de maatschappelijke uitvoerbaarheid van het plan.

2 Initiatief

Het plangebied betreft in de huidige situatie een agrarisch perceel, waarop geen bebouwing aanwezig is. Het perceel is voorzien van een parkeerterrein met een oppervlakte van ca. 625 m².

Initiatiefnemer is voornemens een bedrijfsgebouw met een goothoogte van 7 meter en een nokhoogte van 9 meter, te realiseren. Het gebouw zal gebruikt worden voor niet-agrarische transportactiviteiten en voor de opslag en stalling van materieel en diverse materialen ten behoeve van het agrarisch loonwerk. De noordzijde van het bedrijfsgebouw wordt voorzien van een overheaddeur, waardoor het materieel meteen vanaf de weg naar binnen gereden kan worden. Bovendien heeft het gebouw een dusdanige hoogte dat het ook gebruikt kan worden voor de stalling van een vrachtwagen. Het bedrijfsgebouw zal worden voorzien van zonnepanelen op het dak. Op deze wijze wordt voorzien in een deel van de stroombehoefte van het bedrijf.

3 Beleidskader

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR)

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte vastgesteld. De Structuurvisie vervangt een groot aantal verschillende beleidsnota's op het gebied van ruimte en mobiliteit zoals de Nota Ruimte (2006), Structuurvisie Randstad 2040 en de Structuurvisie voor de snelwgomgeving (2008). Door onder andere nieuwe politieke accenten, veranderende economische omstandigheden, klimaatverandering en toenemende regionale verschillen zijn de vigerende beleidsdocumenten gedateerd.

De visie heeft als doel dat Nederland in 2040 concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig is. Om dit te bereiken formuleert het Rijk drie hoofddoelen:

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zeker stellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Daarbij gaat de visie uit van het 'decentraal, tenzij...' principe. Hiermee wordt de ruimtelijke ordening in toenemende mate neergelegd bij gemeenten en provincies. Een rijksverantwoordelijkheid kan aan de orde zijn indien:

- een onderwerp nationale baten en/of lasten heeft en de doorzettingskracht van provincies en gemeenten overstijgt;
- over een onderwerp internationale verplichtingen of afspraken zijn aangegaan;
- een onderwerp provincie- of landsoverschrijdend is en ofwel een hoog afwentelingsrisico kent ofwel in beheer bij het Rijk is.

Om een zorgvuldig gebruik van de schaarse ruimte te bevorderen, wordt een ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Dat betekent voor alle ruimtelijke plannen:

1. eerst kijken of er vraag is naar een bepaalde nieuwe ontwikkeling;
2. vervolgens kijken of het bestaande stedelijk gebied of bestaande bebouwing kan worden hergebruikt;
3. mocht nieuwbouw echt nodig zijn, dan altijd zorgen voor een optimale inpassing en bereikbaarheid.

Planspecifiek

Voorliggend initiatief is dermate kleinschalig dat het raakvlak met het Rijksbeleid zeer beperkt is. Derhalve is het plan enkel getoetst aan de ladder voor duurzame verstedelijking:

1. Voor de continuïteit van zijn bedrijf wil initiatiefnemer het perceel gebruiken voor niet-agrarische transportactiviteiten en voor de opslag en stalling van materieel en diverse materialen ten behoeve van het agrarisch loonwerk. Om de duurzaamheid te waarborgen, de levensduur te verlengen en de kans op diefstal en vandalisme te verminderen, is stalling en opslag in een afgesloten ruimte noodzakelijk.

2. Het is niet wenselijk en mogelijk een dergelijke functie binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren. Daarnaast is bestaande bebouwing niet voorhanden.
3. De nieuwbouw zal, waar mogelijk, zo optimaal mogelijk ingepast worden. Daarnaast is het plangebied, door de directe ligging aan de Van Heemstraweg, goed ontsloten.

3.1.2 Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro)

Op 30 december 2011 is het Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro) in werking getreden. Voortaan moeten gemeenten bij het vaststellen van bestemmingsplannen, wijzigingsplannen of uitwerkingsplannen rekening houden met het Barro. Doel van het Barro is bepaalde onderwerpen uit de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte te verwezenlijken.

In het Barro worden een aantal projecten die van Rijksbelang zijn met name genoemd en exact ingekaderd. Per project worden vervolgens regels gegeven, waaraan bestemmingsplannen zullen moeten voldoen. Het nationale belang dat het stellen van regels voor deze onderwerpen rechtvaardigt, is vastgelegd in de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte.

In het Barro worden, na de aanvulling van 1 oktober 2012, vijftien onderwerpen beschreven: mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundament, grote rivieren, waddenzee en waddegebied, defensie, erfgoederen van uitzonderlijke universele waarde, rijksvaarwegen, hoofdwegen en landelijke spoorwegen, elektriciteitsvoorziening, ecologische hoofdstructuur, primaire waterkeringen buiten het kustfundament, IJsselmeergebied (uitbreidingsruimte), veiligheid rond rijksvaarwegen, verstedelijking in het IJsselmeer, toekomstige rivierverruiming van de Maastakken.

Planspecifiek

Het plan valt niet binnen één van de projecten aangewezen in het Barro. Daarnaast is het plan dusdanig klein van schaal dat het niet direct van nationaal belang is. Vanuit het Barro zijn er dan ook geen specifieke randvoorwaarden voor dit plan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Gelderland

Op 9 juli 2014 is de Omgevingsvisie Gelderland vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Gelderland. De Gelderse omgevingsvisie is een integrale visie, niet alleen op het gebied van de ruimtelijke ordening, maar ook voor waterkwaliteit en veiligheid, bereikbaarheid, economische ontwikkeling, natuur en milieu, inclusief de sociale gevolgen daarvan. De omgevingsvisie is de vervanger van het streekplan en enkele andere structuurvisies. Om flexibeler in te spelen op de veranderende behoeften en de regionale verschillen is de omgevingsvisie via cocreatie tot stand gekomen.

De provincie kiest er in de Omgevingsvisie voor om vanuit twee hoofddoelen bij te dragen aan gemeenschappelijke maatschappelijke opgaven. Deze zijn:

1. een duurzame economische structuur;
2. het borgen van de kwaliteit en veiligheid van onze leefomgeving.

De strategie van de provincie om deze doelen te bereiken wordt gevoed door het besef dat stad en land elkaar nodig hebben. De provincie gaat daarom voor:

- sterke steden, van belang voor toekomstige aantrekkingskracht, waar kennis zich samenbalt en waar veel jongeren naar toe trekken, waar ook nu al de meeste mensen wonen en werken;
- een vitaal platteland, waar mensen inspelen op grote veranderingen, waar inwoners zich actief inzetten voor hun gezamenlijke toekomst, een platteland met een eigen economische kracht en een grote natuurlijke en landschappelijke waarde, waar kwaliteit en vitaliteit samen op gaan.

In de omgevingsvisie wordt de provinciale ladder voor duurzame verstedelijking geïntroduceerd. Kwalitatief goede afwegingen bij keuzes voor nieuwbouw en prioritering bij overcapaciteit in landelijk en stedelijk gebied zijn belangrijk. De provincie wil en durft te variëren in het maken van de goede keuzes. Soms is een toevoeging aan het landelijk gebied een plus die gewenst is. Dit kan zijn op het gebied van kleinschalig wonen, werken, vrijetijdseconomie, mobiliteit etc. Het uitgangspunt is wel dat grote ontwikkelingen in of dichtbij stedelijke gebieden plaatsvinden. De ladder kent zes treden:

1. Voorziet de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling (= initiatief) in een actuele lokale of regionale behoefte en hoe verhoudt het initiatief zich met beleidskaders en -programma's?
2. Kan de aangetoonde behoefte in redelijkheid binnen bestaand stedelijk gebied worden opgevangen door hergebruik dan wel transformatie van gebouwen?
3. Zo niet, kan de behoefte dan worden opgevangen door benutten van beschikbare gronden binnen het stedelijk gebied, rekening houdend met o.a. stedenbouwkundige, ecologische en sociaal-culturele kwaliteiten?
4. Zo niet, kan de behoefte dan worden opgevangen door hergebruik of transformatie van gebouwen buiten het stedelijk gebied en zijn deze locaties passend ontsloten? Houd rekening met de ter plekke geldende gebiedskwaliteiten.
5. Zo niet, kunnen passend ontsloten nieuwbouwlocaties die aansluiten op het stedelijk gebied in de behoefte voorzien? Houd rekening met de ter plekke geldende gebiedskwaliteiten.
6. Zo niet, kunnen passend ontsloten nieuwbouwlocaties die niet aansluiten op het stedelijk gebied in de behoefte voorzien? Houd rekening met de ter plekke geldende gebiedskwaliteiten.

Planspecifiek

Voor de vestiging van individuele bedrijven worden in de omgevingsvisie geen richtlijnen gegeven. Derhalve is de voorgenomen ontwikkeling enkel getoetst aan de provinciale ladder voor duurzame verstedelijking.

In toelichting paragraaf 3.1.1 is de vraag naar (behoefte aan) de voorgenomen ontwikkeling aangetoond. Verder wordt het initiatief in toelichting hoofdstuk 3 getoetst aan de verschillende beleidskaders. Hieruit volgt dat er vanuit het beleid geen belemmeringen zijn voor de voorgenomen ontwikkeling. Daarnaast zijn er zowel binnen als buiten bestaand stedelijk gebied geen gebouwen aanwezig die hergebruikt/getransformeerd zouden kunnen worden ten behoeve van de ontwikkeling. Ook is het, gezien de aard en schaal van het bedrijf, niet gewenst de ontwikkeling binnen bestaand stedelijk gebied te realiseren. De volgende stap is derhalve een locatie aansluitend op het stedelijk gebied. Hieraan wordt wel voldaan aangezien de voorgenomen ontwikkeling vindt plaats op een locatie net buiten de kern Druten.

3.2.2 Omgevingsverordening Gelderland

Op 24 september 2014 is de Omgevingsverordening Gelderland vastgesteld door Provinciale Staten van de provincie Gelderland. De omgevingsverordening is een uitwerking van de omgevingsvisie. De regels in de verordening kunnen betrekking hebben op het hele provinciale grondgebied, delen hiervan of gebiedsgerichte thema's. De onderwerpen die in de verordening aan de orde komen en waarvoor regels opgenomen zijn, zijn: wonen, bedrijvigheid, glastuinbouw, veehouderij, grond- en drinkwater, natuur en landschap, energie, gebruik gesloten stortplaatsen, grondwaterbescherming met het oog op de waterwinning, bodem, geluidhinder, vaarwegen, regionaal waterplan, handelingen in watersystemen, wegen, vervoer gevaarlijke stoffen en luchtvaart.

Planspecifiek

Met betrekking tot de voorgenomen ontwikkeling is met name het onderwerp 'bedrijvigheid' van belang. Dit onderwerp gaat echter met name over bedrijventerreinen. Voor de vestiging van individuele buiten bestaande bedrijventerreinen worden in de verordening geen regels gegeven.

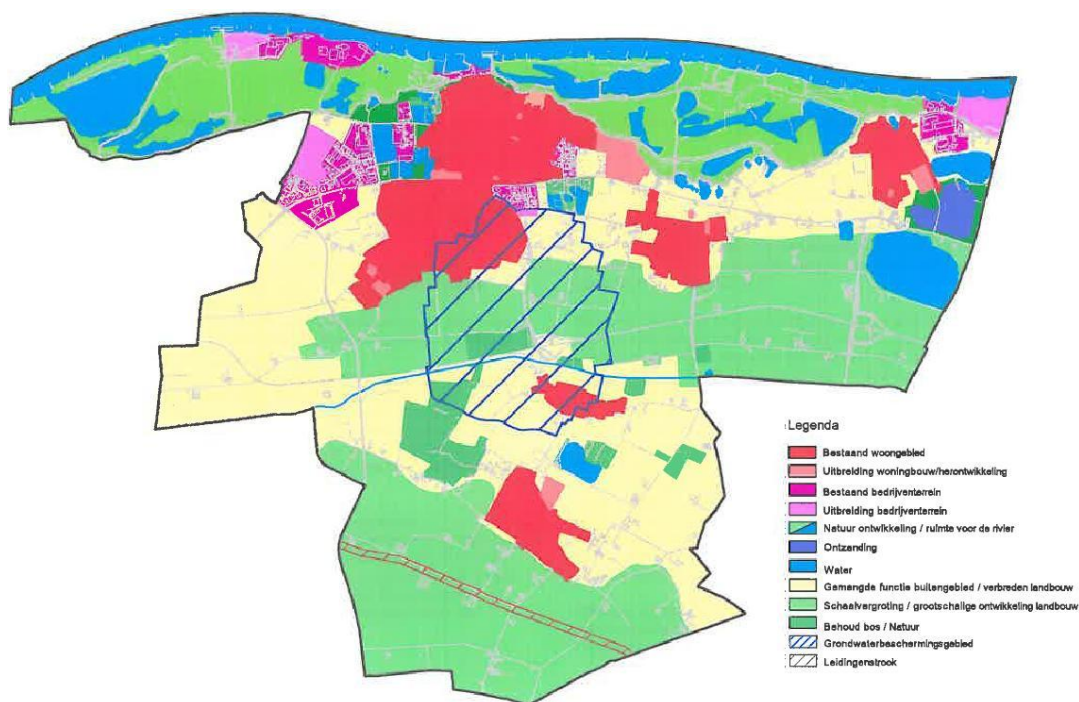
3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Structuurvisie Druten

De gemeenteraad van de gemeente Druten heeft op 16 februari 2012 de Structuurvisie Druten vastgesteld. De structuurvisie vormt voor de gemeente Druten het kader waarbinnen de gemeente, samen met anderen, ontwikkelingen initieert en projecten (van anderen) beoordeelt. Het beleid, zoals opgenomen in de structuurvisie, wordt op termijn doorvertaald naar de verschillende bestemmingsplannen.

Planspecifiek

Op de volgende afbeelding is de kaart, behorende bij de structuurvisie, weergegeven.

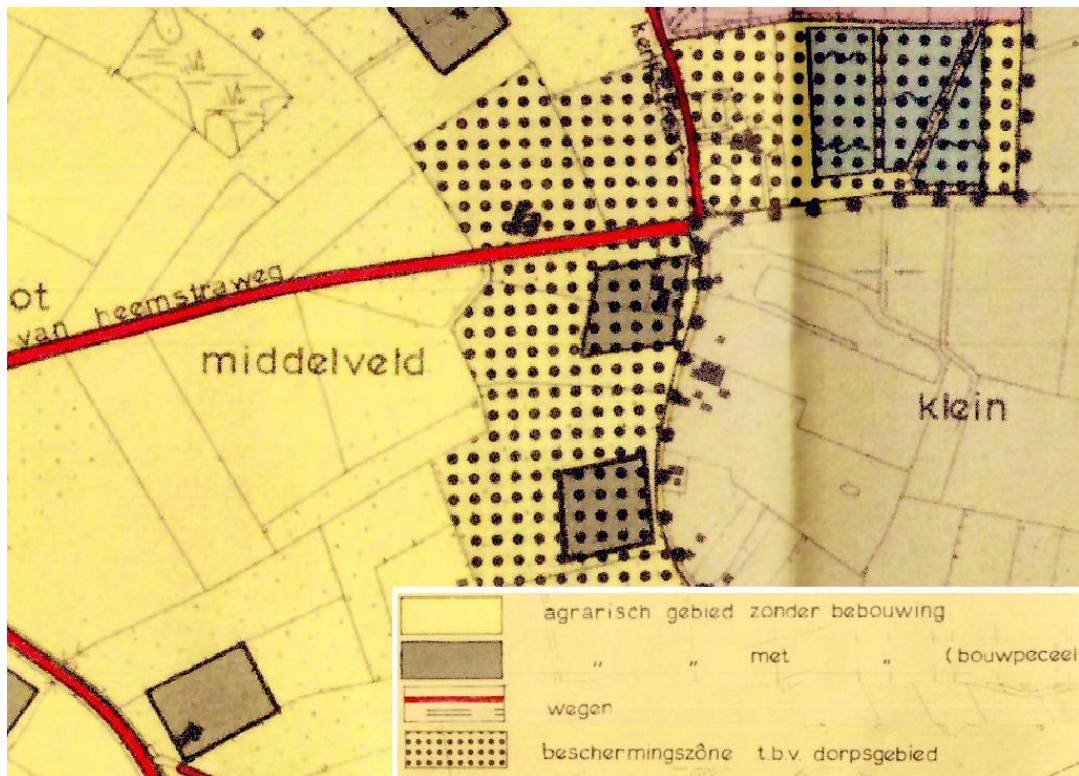

Structuurvisie Druten

Het plangebied ligt in een gebied aangewezen als 'gemengde functie buitengebied / verbreden landbouw'. Daarnaast grenst het plangebied direct aan een gebied dat is aangeduid als 'bestaand bedrijventerrein'. De toevoeging van een kleinschalige bedrijfsfunctie aan dit gebied is, gezien het gemengde karakter van het gebied en de ligging direct tegen een bestaand bedrijventerrein aan, goed passend.

3.3.2 Geldende planologische regeling

Het plangebied ligt binnen de plangrenzen van het bestemmingsplan 'Buitengebied'. Dit bestemmingsplan is op 22 juni 1971 vastgesteld door de raad van de gemeente Druten en op 18 september 1972 goedgekeurd door Gedeputeerde Staten van de provincie Gelderland. De volgende afbeelding toont een uitsnede van de verbeelding van dit bestemmingsplan.

Uitsnede verbeelding geldend bestemmingsplan

Het plangebied heeft in het geldende bestemmingsplan de bestemming 'agrarisch gebied zonder bebouwing' en de aanduiding 'beschermingszone t.b.v. dorpsgebied'. Op deze gronden is enkel bebouwing ten behoeve van de agrarische bedrijvigheid toegestaan. Omdat onderhavig bedrijfsgebouw hier niet onder valt wordt de bebouwing mogelijk gemaakt door middel van een omgevingsvergunning met uitgebreide procedure. Ten behoeve van deze omgevingsvergunning wordt voorliggende ruimtelijke onderbouwing opgesteld.

4 Milieu- en omgevingsaspecten

4.1 Milieu

4.1.1 Bodem

In het kader van een bestemmingsplan moet aangetoond worden dat de kwaliteit van de bodem en het grondwater in het plangebied in overeenstemming zijn met het beoogde gebruik. Dit volgt uit de Wet ruimtelijke ordening en het Besluit ruimtelijke ordening. Ontwikkelingen kunnen pas plaatsvinden als de bodem waarop deze ontwikkelingen plaatsvinden geschikt is of geschikt is gemaakt voor het beoogde doel.

Bij herinrichtingssituaties is doorgaans een bodemonderzoek noodzakelijk in het kader van de Woningwet. Bij een bestemmingswijziging is een bodemonderzoek slechts noodzakelijk, indien de bestemmingswijziging tevens een wijziging naar een strenger bodemgebruik inhoudt. Bij een bestemmingswijziging die een gelijkblijvend of minder streng bodemgebruik oplevert, is de bodemkwaliteit in het kader van de bestemmingswijziging niet relevant en is bodemonderzoek niet noodzakelijk.

Planspecifiek

In het kader van de voorgenomen ontwikkeling is een verkennend bodemonderzoek uitgevoerd, zie bijlage [1]. Het plangebied is hierbij onderverdeeld in drie deelgebieden. In navolgende tekst worden de conclusies van het onderzoek weergegeven.

A. Voormalig kavelpad

In het opgeboorde materiaal zijn zintuiglijk geen verontreinigingen aangetroffen die een aanwijzing vormen voor de aanwezigheid van een kavelpad waar in het verleden sprake was op of nabij de onderzoekslocatie. De zintuiglijk schone bovengrond is analytisch licht verontreinigd met PAK. De zintuiglijk schone ondergrond is niet verontreinigd met de onderzochte parameters. Het grondwater is licht verontreinigd met barium.

B. Gedempte sloot

Op basis van de aangetroffen gelaagdheid wijkt het bodemprofiel niet af van de gelaagdheid elders binnen de onderzoekslocatie. Derhalve wordt uitgesloten dat sprake is geweest van een sloot binnen de contouren van de onderzoekslocatie. De bovengrond is zwak puinhoudend. Verder zijn in het opgeboorde materiaal zintuiglijk geen verontreinigingen waargenomen. De puinhoudende bovengrond is analytisch licht verontreinigd met koper. De zintuiglijk schone ondergrond is niet verontreinigd met de onderzochte parameters. Het grondwater is in combinatie met deelgebied A onderzocht.

C. Overige terreindelen

In het opgeboorde materiaal zijn zintuiglijk geen verontreinigingen waargenomen. De bovengrond is analytisch licht verontreinigd met DDD. De ondergrond is niet verontreinigd met de onderzochte parameter. Het grondwater is in combinatie deelgebied A onderzocht.

Op basis van de aangetroffen gehalten bestaat er geen aanleiding tot het uitvoeren van een nader bodemonderzoek. Op basis van de onderzoeksresultaten wordt gesteld dat de milieuhygiënische kwaliteit van de bodem niet tot gebruiksbependingen of gezondheidsrisico's zal leiden. Er bestaan geen belemmeringen voor de bestemmingswijziging van het plangebied. Ook bij het aanvragen van een bouwvergunning in de nabije toekomst zullen, met het huidige beleid en de huidige normen, de aangetoonde verontreinigingen geen bezwaar vormen.

4.1.2 Luchtkwaliteit

In de Wet Milieubeheer gaat paragraaf 5.2 over luchtkwaliteit. Deze paragraaf vervangt het Besluit Luchtkwaliteit 2005 en staat ook wel bekend als de 'Wet luchtkwaliteit'. De Wet luchtkwaliteit introduceert het onderscheid tussen 'kleine' en 'grote' projecten. Kleine projecten dragen 'niet in betekenende mate' (NIBM) bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Een paar honderd grote projecten dragen juist wel 'in betekenende mate' bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Het gaat hierbij vooral om bedrijventerreinen en infrastructuur (wegen).

Wat het begrip 'in betekenende mate' precies inhoudt, staat in een de algemene maatregel van bestuur 'Niet in betekenende mate bijdragen' (Besluit NIBM). Op hoofdlijnen komt het erop neer dat 'grote' projecten die jaarlijks meer dan 3 procent bijdragen aan de jaargemiddelde norm voor fijn stof en stikstofdioxide (1,2 microgram per m³) een 'betekend' negatief effect hebben op de luchtkwaliteit. 'Kleine' projecten die minder dan 3 procent bijdragen, kunnen doorgaan zonder toetsing. Dat betekent bijvoorbeeld dat lokale overheden een woonwijk van minder dan 1.500 huizen niet hoeven te toetsen aan de normen voor luchtkwaliteit. Deze kwantitatieve vertaling naar verschillende functies is neergelegd in de 'Regeling niet in betekenende mate bijdragen'.

Een belangrijk onderdeel voor de verbetering van de luchtkwaliteit is het Nationale Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Binnen dit NSL, dat sinds 1 augustus 2009 in werking is, werken het Rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren.

Besluit gevoelige bestemmingen

Op 16 januari 2009 is het Besluit gevoelige bestemmingen in werking getreden. Het Besluit gevoelige bestemmingen is gebaseerd op artikel 5.16a van de Wet milieubeheer. Met het Besluit wordt de vestiging van zogeheten 'gevoelige bestemmingen' in de nabijheid van provinciale- en rijkswegen beperkt. Dit heeft consequenties voor de ruimtelijke ordening.

Het Besluit is gericht op bescherming van mensen met een verhoogde gevoeligheid voor fijn stof (PM10) en stikstofdioxide (NO₂), in het bijzonder kinderen, ouderen en zieken. Indien een project betrekking heeft op een gevoelige bestemming en geheel of gedeeltelijk is gelegen op een afstand van 300 meter aan weerszijden van rijkswegen en 50 meter langs provinciale wegen (gemeten vanaf de rand van de weg) mag het totaal aantal mensen dat hoort bij een gevoelige bestemming niet toenemen als overschrijding van de grenswaarden voor PM10 of NO₂ dreigt/plaatsvindt.

De volgende gebouwen met de bijbehorende terreinen zijn aangemerkt als gevoelige bestemming:

- scholen;
- kinderdagverblijven;
- verzorgings-, verpleeg- en bejaardentehuizen.

Het gaat niet om bestemmingen in de meest enge zin van het woord, maar om alle vergelijkbare functies, ongeacht de exacte aanduiding ervan in bestemmingsplannen en andere besluiten.

In het kader van het opstellen van een bestemmingsplan moeten er twee aspecten in beeld gebracht worden. Ten eerste of de luchtkwaliteit de nieuwe functie toelaat. Ten tweede moet bekeken worden of het plan de luchtkwaliteit 'niet in betekenende mate' verslechtert. Indien het plan wel 'in betekenende mate' bijdraagt aan verslechtering van de luchtkwaliteit, is het van belang om te toetsen of de grenswaarden niet overschreden worden. Indien geen overschrijding van de grenswaarden plaatsvindt, kan het plan alsnog gerealiseerd worden.

Planspecifiek

In onderhavig geval is er geen sprake van een gevoelige bestemming. De luchtkwaliteit in de directe omgeving van het plangebied laat de ontwikkeling toe. Daarnaast kan het initiatief, gezien de zeer beperkte omvang, aangemerkt worden als een project van 'niet in betekenende mate bijdragen'. Toetsing van het aspect luchtkwaliteit is daardoor, op grond van artikel 4 van de regeling NIBM niet noodzakelijk. Het initiatief heeft 'niet in betekenende mate' invloed op de luchtkwaliteit ter plaatse.

4.1.3 Geluid

De mate waarin het geluid, het woonmilieu mag belasten, is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). De kern van de wet is dat geluidsgevoelige objecten worden beschermd tegen geluidhinder uit de omgeving. In de Wgh worden de volgende objecten beschermd (artikel 1 Wgh):

- woningen;
- geluidsgevoelige terreinen (woonwagendplaatsen, ligplaatsen voor woonschepen);
- andere geluidsgevoelige gebouwen (onderwijsgebouwen, ziekenhuizen, verpleeghuizen, verzorgingstehuizen, psychiatrische inrichtingen, kinderdagverblijven).

Het beschermen van deze geluidsgevoelige objecten gebeurt aan de hand van vastgestelde zoneringen. De belangrijkste geluidsbronnen die in de Wet geluidhinder worden geregeld zijn: industrielawaai, wegverkeerslawaai en spoorweglawaai. Verder gaat deze wet onder meer ook in op geluidwerende voorzieningen en geluidbelastingkaarten en actieplannen.

Planspecifiek

Het plan voorziet niet in de realisatie van een geluidsgevoelig object in het kader van de Wet geluidhinder. Daarnaast zal het initiatief niet in die mate geluid voortbrengen dat hiervoor een nader onderzoek noodzakelijk is (zie paragraaf 4.1.4). Een akoestisch onderzoek is derhalve niet noodzakelijk. Het aspect geluid vormt geen belemmering voor het initiatief.

4.1.4 Bedrijven en milieuzonering

Het aspect bedrijven en milieuzonering gaat in op de invloed die bedrijven kunnen hebben op hun omgeving. Deze invloed is afhankelijk van de afstand tussen een gevoelige bestemming en de bedrijvigheid. Milieugevoelige bestemmingen zijn gebouwen en terreinen die naar hun aard bestemd zijn voor het verblijf van personen gedurende de dag of nacht of een gedeelte daarvan (bijvoorbeeld woningen). Daarnaast kunnen ook landelijke gebieden en/of andere landschappen belangrijk zijn bij een zonering tot andere, minder gevoelige, functies zoals bedrijven.

Bij een ruimtelijke ontwikkeling kan sprake zijn van reeds aanwezige bedrijvigheid en van nieuwe bedrijvigheid. Milieuzonering zorgt er voor dat nieuwe bedrijven een juiste plek in de nabijheid van de gevoelige functie krijgen en dat de (nieuwe) gevoelige functie op een verantwoorde afstand van bedrijven komen te staan. Doel hiervan is het waarborgen van de veiligheid en het garanderen van de continuïteit van de bedrijven als ook een goed klimaat voor de gevoelige functie.

Milieuzonering beperkt zich tot milieuaspecten met een ruimtelijke dimensie zoals: geluid, geur, gevaar en stof. De mate waarin de milieuaspecten gelden en waaraan de milieuocontour wordt vastgesteld, is voor elk type bedrijvigheid verschillend. De 'Vereniging van Nederlandse Gemeenten' (VNG) geeft sinds 1986 de publicatie 'Bedrijven en Milieuzonering' uit. In deze publicatie is een lijst opgenomen, met daarin de minimale richtafstanden tussen een gevoelige bestemming en bedrijven. Indien van deze richtafstanden afgeweken wordt dient een nadere motivatie gegeven te worden waarom dat wordt gedaan.

Het belang van milieuzonering wordt steeds groter aangezien functiemenging steeds vaker voorkomt. Hierbij is het motto: 'scheiden waar het moet, mengen waar het kan'. Het scheiden van milieubelastende en milieugevoelige bestemmingen dient twee doelen:

- het reeds in het ruimtelijk spoor voorkomen of zoveel mogelijk beperken van hinder en gevaar bij gevoelige bestemmingen;
- het bieden van voldoende zekerheid aan de milieubelastende activiteiten (bijvoorbeeld bedrijven) zodat zij de activiteiten duurzaam, en binnen aanvaardbare voorwaarden, kunnen uitoefenen.

Planspecifiek

Het plan voorziet in de realisatie van een hindergevende functie. De voorgenoemde activiteiten (opslag en stalling van materieel en diverse materialen ten behoeve van het agrarisch loonwerk) vallen volgens de publicatie Bedrijven en Milieuzonering van de VNG in milieucategorie 3.1 (dienstverlening t.b.v. de landbouw, b.o. > 500 m²). Voor een dergelijk bedrijf is de grootst aan te houden richtafstand tot milieugevoelige bestemmingen 30 meter (gemengd gebied). Binnen een straal van 30 meter rondom de bedrijfskavel zijn geen milieugevoelige bestemmingen aanwezig. Aan de andere kant is een bedrijfsgebouw in principe een geurgevoelig object. De ontwikkeling kan derhalve een belemmering veroorzaken voor de bedrijfsvoering van agrarische bedrijven in de omgeving. Volgens de Wet geurhinder en veehouderij dient de afstand tussen een dierenverblijf en een geurgevoelig object tenminste 50 meter te bedragen. De afstand van het nieuwe bedrijfsgebouw tot het dichtstbijzijnde agrarische bedrijfsvlak bedraagt ruim 200 meter. Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt derhalve geen belemmering voor de voorgenoemde ontwikkeling.

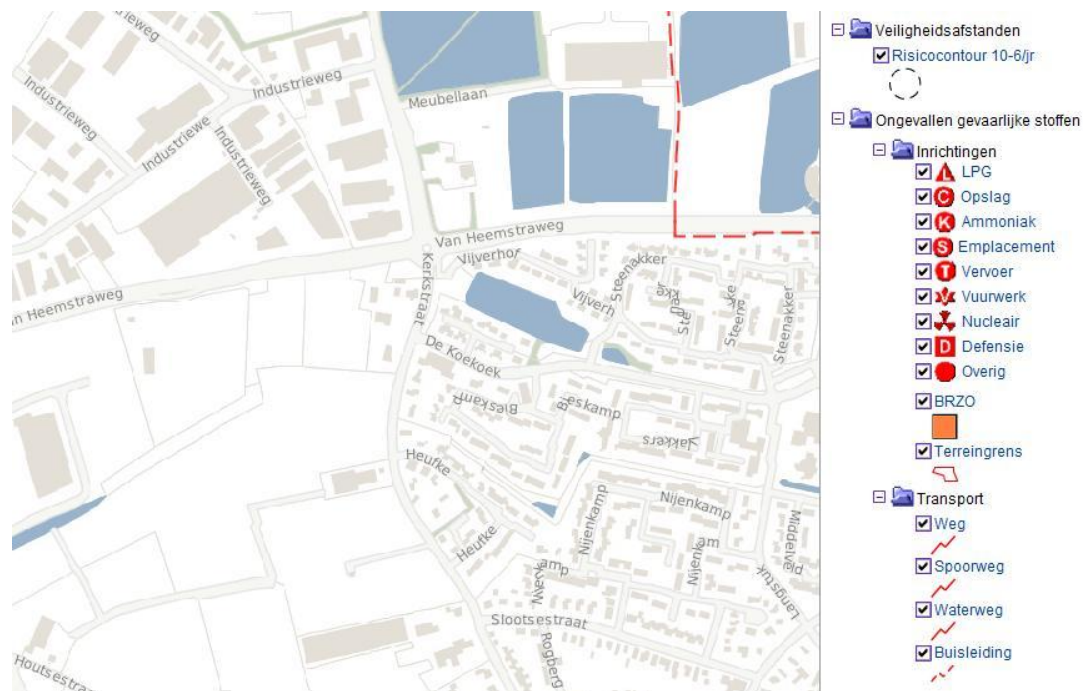
4.1.5 Externe veiligheid

Externe veiligheid gaat met name over de beheersing van activiteiten met gevaarlijke stoffen. Die activiteiten kunnen bestaan uit het opslaan, verwerken of transporteren van gevaarlijke stoffen. Deze activiteiten kunnen een risico veroorzaken voor de leefomgeving. Ook worden de risico's van het opstijgen en landen op vliegvelden onder het thema externe veiligheid gevangen. De risico's worden uitgedrukt in twee risicomaten; het plaatsgebonden risico en het groepsrisico.

Voor de beoordeling van een ruimtelijk plan moet voor externe veiligheid worden vastgesteld of dit plan is gelegen binnen het invloedsgebied van een inrichting die valt onder het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Daarnaast wordt gekeken of het plan ligt binnen het invloedsgebied van de transportroute (weg, spoor, water of buisleiding) waarover gevaarlijke stoffen (o.a. LPG en benzine) worden vervoerd.

Planspecifiek

Voor de beoordeling of in de omgeving van het plangebied risicovolle inrichtingen en/of transportroutes gevaarlijke stoffen aanwezig zijn is de risicokaart geraadpleegd. De volgende afbeelding toont een fragment van deze kaart.

Fragment risicokaart externe veiligheid

Uit raadpleging van de risicokaart volgt dat er in de directe omgeving van het plangebied geen risicovolle inrichtingen aanwezig zijn. Verder is er ook geen sprake van het vervoer van gevaarlijke stoffen in de omgeving van het plangebied.

In tegenstelling tot voorgaande blijkt uit informatie van de omgevingsdienst dat ten noorden van het plangebied, aan de Industrierweg 12, wel een LPG-tankstation aanwezig is. Rondom het LPG-vulpunt van dit tankstation is een veiligheidszone van 80 meter aanwezig waarbinnen geen (beperkt) kwetsbare objecten gerealiseerd mogen worden. Omdat een bedrijfsgebouw echter geen (beperkt) kwetsbaar object is vormt de ligging nabij het LPG-tankstation geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling. Het aspect externe veiligheid vormt derhalve geen belemmering voor de voorgenomen ontwikkeling.

4.1.6 Spuithinder

Spuit- en teeltvrije zones worden opgenomen om gevoelige objecten (zoals woningen) te beschermen tegen de gezondheidsrisico's die samenhangen met het gebruik van bestrijdingsmiddelen bij fruitteelt en boomteelt. Gebruikelijk is het om een zone aan te houden van 50 meter tussen de gevoelige functie en de teelt waarbinnen niet gespoten en geteeld mag worden.

Spuitzones worden opgenomen als zonering bij teeltactiviteiten. Binnen deze zones zijn geen hindergevoelige functies zoals wonen en recreatie toegestaan. Teeltvrije zones worden opgenomen als zonering bij hindergevoelige functies. Binnen deze zones is het niet mogelijk agrarische fruitteelt en/of boomteelt-activiteiten uit te voeren.

Planspecifiek

In de strook tussen de Kerkstraat en de Noord-Zuid, ten zuiden van het plangebied, liggen boomgaarden. Gekeken moet worden of onderhavig plan een gevoelige functie mogelijk maakt binnen de (spuit)hinderzone van deze boomgaarden. Het nieuwe bedrijfsgebouw ligt op circa 55 meter van de dichtstbijzijnde boomgaard, zie ook de volgende afbeelding. Het bedrijfsgebouw ligt daarmee buiten de (spuit)hinderzone. Spuitzones vormen derhalve geen belemmering voor het initiatief.

Locatie boomgaard in relatie tot nieuw bedrijfsgebouw (bij benadering)

4.2 Water

Het aspect water is van groot belang binnen de ruimtelijke ordening. Door verstandig om te gaan met het water kan verdroging en wateroverlast (waaronder ook risico van overstromingen e.d.) voorkomen worden en de kwaliteit van het water hoog gehouden worden.

4.2.1 Generiek beleid

Op Rijksniveau zijn de laatste jaren veel plannen en wetten gemaakt met betrekking tot water. De belangrijkste hiervan zijn het Waterbeleid voor de 21e eeuw, de Waterwet en het Nationaal Waterplan.

Waterbeleid voor de 21e eeuw

De Commissie Waterbeheer 21ste eeuw heeft in augustus 2000 advies uitgebracht over het toekomstige waterbeleid in Nederland. De adviezen van de commissie staan in het rapport 'Anders omgaan met water, Waterbeleid voor de 21ste eeuw' (WB21). De kern van het rapport WB21 is dat water de ruimte moet krijgen, voordat het die ruimte zelf neemt. In het Waterbeleid voor de 21e eeuw worden twee principes(drietrapsstrategieën) voor duurzaam waterbeheer geïntroduceerd:

- vasthouden, bergen en afvoeren: dit houdt in dat overtollig water zoveel mogelijk bovenstrooms wordt vastgehouden in de bodem en in het oppervlaktewater. Vervolgens wordt zo nodig het water tijdelijk geborgen in bergingsgebieden en pas als vasthouden en bergen te weinig opleveren wordt het water afgevoerd.
- schoonhouden, scheiden en zuiveren: hier gaat het erom dat het water zoveel mogelijk schoon wordt gehouden. Vervolgens worden schoon en vuil water zoveel mogelijk gescheiden en als laatste komt het zuiveren van verontreinigd water aan bod.

Waterwet

Centraal in de Waterwet staat een integraal waterbeheer op basis van de 'watersysteembenadering'. Deze benadering gaat uit van het geheel van relaties binnen watersystemen. Denk hierbij aan de relaties tussen waterkwaliteit, -kwantiteit, oppervlakte- en grondwater, maar ook aan de samenhang tussen water, grondgebruik en watergebruikers. Het doel van de Waterwet is het integreren van acht bestaande wetten voor waterbeheer. Door middel van één watervergunning regelt de wet het beheer van oppervlaktewater en grondwater en de juridische implementatie van Europese richtlijnen, waaronder de Kaderrichtlijn Water. Via de Waterwet gelden verschillende algemene regels. Niet alles is onder algemene regels te vangen en daarom is er de integrale watervergunning. In deze integrale watervergunning zijn zes vergunningen uit eerdere wetten (inclusief keurvergunning) opgegaan in één aparte watervergunning.

Nationaal Waterplan

Op basis van de Waterwet is het Nationaal Waterplan vastgesteld door het kabinet. Het Nationaal Waterplan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, beschikbaarheid van voldoende en schoon water en de diverse vormen van gebruik van water. Het geeft maatregelen die in de periode 2009-2015 genomen moeten worden om Nederland ook voor toekomstige generaties veilig en leefbaar te houden en de kansen die water biedt te benutten.

4.2.2 Beleid Waterschap Rivierenland

Het speerpunt van het beleid van het Waterschap Rivierenland is 'duurzaam en klimaatbewust'. Om een duurzaam en klimaatbewust waterbeheer te kunnen realiseren, beschikt het waterschap over een klimaatneutraal kantoor, koopt men duurzaam materiaal in, levert het duurzaam terreinbeheer en duurzame energiemaatregelen. Het Waterschap Rivierenland is het eerste waterschap in Nederland dat is toe getreden tot het klimaatverbond. Dit instituut verenigt Nederlandse overheidsorganisaties die daadkrachtig werken aan het verankeren van een beter klimaatbeleid en de uitvoering ervan op lokaal niveau. Het lidmaatschap moet zorgen voor nieuwe inspiratie voor de ingeslagen weg van duurzaamheid.

In het kader van de speerpunten van het beleid is het waterschap verantwoordelijk voor, en werkt het voortvarend aan, een duurzaam waterbeheer voor een veilig en leefbaar Rivierenland. Hierbij heeft het

een visie die bestaat uit een missie, een aantal kernwaarden en een toekomstbeeld. De kerntaak is het waterbeheer in Rivierenland. Wederom is het aspect veiligheid een belangrijk onderdeel. Het uitvoeren van de taken doet het waterschap door middel van het inzetten van technische middelen en bijzondere capaciteiten, te weten: dijkbeheer, muskusrattenbestrijding, beheer van watersystemen, waterzuivering, vaarwegenbeheer en grondwaterbeheer. Het waterschap draagt de verantwoordelijkheid bij het inzetten van de middelen en beschikt over de noodzakelijke kennis om tot een juiste inzet te komen.

Waterbeheerplan 2010-2015

Vanaf 22 december 2009 is het Waterbeheerplan 2010-2015 van kracht. Het beheerplan gaat in op het waterbeheer in het hele plangebied en omvat alle watertaken van het waterschap: waterkwantiteit, waterkwaliteit, waterkering en waterketen. Het nieuwe plan bouwt voort op het bestaande beleid uit de voorgaande waterbeheerplannen. In het plan worden ook nieuwe onderwerpen aangehaald, te weten:

- Maatregelen voor zwemwater;
- Maatregelen voor de natuur:
 - in Natura-2000 gebieden, beschermd vanuit de Vogelrichtlijn of de Habitatrichtlijn;
 - in TOP-lijstgebieden, waar verdroging met voorrang aangepakt wordt;
 - in waterparels, door de provincie aangewezen beschermde natte natuur;
- Normen studies aan de hand van de nieuwe klimaatscenario's;
- Actualisatie van de 36 stedelijke waterplannen en de uitvoering daarvan.

De nieuwe doelstellingen sluiten aan bij de opgave waar het waterschap de komende planperiode voor staat. Zo wil het waterschap het beheergebied in 2015 klimaatbestendig hebben. Om dit te bereiken moeten de primaire waterkeringen worden aangepakt en het bergend vermogen van het watersysteem van het landelijk gebied worden vergroot. Een andere doelstelling en onderdeel van de opgave, is om in 2027 de KRW-doelstellingen voor waterkwaliteit te halen. Hiertoe zullen er in de planperiode een groot aantal maatregelen worden getroffen om vooral de ecologische waterkwaliteit te verbeteren. Daarnaast zal ook binnen het stedelijk gebied het waterbergend vermogen worden vergroot en de waterkwaliteit worden verbeterd. Als laatste heeft het waterschap de ambitie om de watercondities en de waterkwaliteit voor de natte natuur te verbeteren.

Waterplan Druten

Het Waterplan Druten is opgesteld door de gemeente Druten en het Waterschap Rivierenland (februari 2007). Het doel van dit plan is het vormen van beleid rondom het thema water, dat gezamenlijk gedragen wordt en bruikbaar is. Het waterplan kent geen wettelijk kader, maar is een functioneel beleidsdocument. Het is een beleidsdocument dat door de integrale benadering van water een basis vormt voor het streven naar een duurzaam beheer van het gemeentelijk watersysteem. Het waterplan is een sectoraal plan dat integraal is opgesteld. Het biedt het beleidskader bij sectorale plannen en bij nieuwe stedelijke ontwikkelingen. Doel van het waterplan is het vormen van een beleid rondom het thema water dat:

- gezamenlijk gedragen wordt;
- bruikbaar is.

In het waterplan zijn knelpunten en aandachtspunten benoemd binnen het watersysteem van Druten. Zo is er sprake van kwelwater bij hoge rivierstanden. Dit heeft hoge grondwaterstanden tot gevolg, waardoor er wateroverlast kan ontstaan. Binnen het stedelijk gebied is er een tekort aan berging voor water bij hevige regenval. Dit wordt vooral veroorzaakt door de afwezigheid van oppervlaktewater binnen deze gebieden. Het laatste punt is de verbetering van de waterkwaliteit. Probleem hierbij zijn de gemengde rioleringsstelsels.

4.2.3 Watertoets

De 'watertoets' is een instrument dat waterhuishoudkundige belangen expliciet en op evenwichtige wijze laat meewegen bij het opstellen van ruimtelijke plannen en besluiten. Het is geen technische toets maar een proces dat de initiatiefnemer van een ruimtelijk plan en de waterbeheerder met elkaar in gesprek brengt in een zo vroeg mogelijk stadium. In het kader van de watertoets is de digitale watertoets

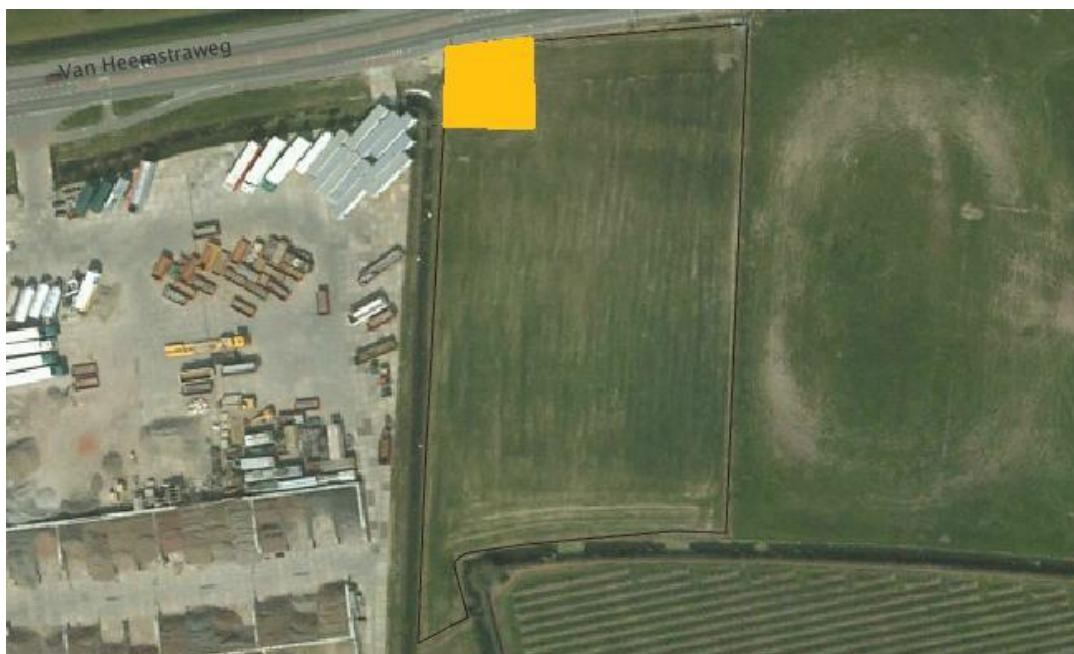
uitgevoerd. In bijlage [2] zijn de toetsresultaten van deze toets weergegeven. Conclusie van de toets is dat het waterschap, onder een aantal voorwaarden, positief adviseert over het plan. Op deze voorwaarden wordt onder het kopje planspecifiek nader ingegaan.

Planspecifiek

Watercompensatie

Het waterbergend vermogen van de bodem mag bij nieuwe ontwikkelingen niet verloren gaan. In de brochure 'Partners in water' van het waterschap wordt hiervoor een grens gehanteerd. Voor plannen met minder dan 500 m² extra verharding in stedelijk gebied en minder 1.500 m² in landelijk gebied is geen compenserende waterberging vereist. Dergelijke plannen hebben een verwaarloosbaar effect op de waterhuishouding van het gehele systeem.

Het Waterschap Rivierenland heeft aangegeven dat het perceel, met een oppervlakte van circa 1 hectare, tot het stedelijk gebied behoort. In de huidige situatie is slechts een klein deel van het perceel verhard, zie de volgende afbeelding. Deze verharding (ca. 500 m²) zal in de toekomstige situatie gehandhaafd worden.

Verharding huidige situatie (geel vlak)

In de toekomstige situatie wordt in aansluiting op de bestaande verharding een nieuw bedrijfsgebouw van circa 35 bij 45 meter gerealiseerd. Deze loods wordt aansluitend op de bestaande bebouwing gerealiseerd. De verharding van het gebied neemt daarmee toe van 500 m² naar 2.075 m². Deze toename aan verharding zal gecompenseerd moeten worden in de vorm van nieuw aan te leggen open water. Deze compensatie zal gerealiseerd worden door de bestaande watergang aan de achterkant (zuidkant) van het perceel te verbreden.

Waterafvoer

De vuilwaterafvoer van het plan zal aangesloten worden op het openbaar riool grenzend aan het plangebied. Hoe op deze riolering kan worden aangesloten moet nog onderzocht worden. Het hemelwater vanaf de nieuwbouw zal zoveel als mogelijk afgekoppeld worden van het riool en afgevoerd worden naar de (verbrede) watergang ten zuiden van het plangebied.

Watergangen

De volgende afbeelding toont een fragment van de Legger, behorende bij de Keur van het Waterschap Rivierenland.

Fragment legger Waterschap Rivierenland

Bij de uitwerking plannen moet rekening worden gehouden met de situering van de beschermingszone. In deze zone zijn volgens de Keur, ter bescherming van de kernzone, voorschriften van het waterschap van toepassing.

4.3 Ecologie

Bij ruimtelijke ingrepen moet rekening worden gehouden met de natuurwaarden ter plaatse. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen gebiedsbescherming en soortenbescherming. Gebiedsbescherming kan volgen uit de aanwijzing van een gebied. Wat betreft soortenbescherming is de Flora- en Faunawet van toepassing. Hier wordt onder andere de bescherming van plant- en diersoorten geregeld. Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet worden getoetst of er sprake is van negatieve effecten op de aanwezige natuurwaarden. Indien hiervan sprake is, moet ontheffing of vrijstelling worden aangevraagd.

Gebiedsbescherming

De Natuurbeschermingswet richt zich op de bescherming van gebieden. In de Natuurbeschermingswet zijn de volgende gronden aangewezen en beschermd:

- Natura 2000-gebieden (Habitat- en Vogelrichtlijngebieden);
- beschermde Natuurmonumenten;
- wetlands.

Naast deze drie soorten gebieden is de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) in het kader van de gebiedsbescherming van belang. De EHS is een samenhangend netwerk van belangrijke natuurgebieden in Nederland en omvat bestaande natuurgebieden, nieuwe natuurgebieden en ecologische verbindingzones. De EHS draagt bij aan het bereiken van de hoofddoelstelling van het Nederlandse natuurbeleid, namelijk: 'Natuur en landschap behouden, versterken en ontwikkelen, als bijdrage aan een leefbaar Nederland en een duurzame samenleving'. Hiertoe zijn de volgende uitgangspunten van belang:

- vergroten: het areaal natuur uitbreiden en zorgen voor grotere aaneengesloten gebieden;
- verbinden: natuurgebieden zoveel mogelijk met elkaar verbinden;
- verbeteren: de omgeving zo beïnvloeden dat in natuurgebieden een zo hoog mogelijke natuurkwaliteit haalbaar is.

De EHS wordt tegenwoordig het Nationaal Natuurnetwerk en het Gelders Natuurnetwerk genoemd.

Soortenbescherming

De Flora- en faunawet regelt de bescherming van de in het wild voorkomende inheemse planten en dieren: de soortenbescherming. De wet richt zich vooral op het in stand houden van populaties van soorten die bescherming behoeven. In de wet zijn algemene en specifieke verboden vastgelegd ten aanzien van beschermde dier- en plantensoorten. Naast een aantal in de wet (en daarop gebaseerde besluiten) vermelde specifieke mogelijkheden om ontheffing te verlenen van in de wet genoemde verboden, geeft de wet een algemene ontheffingsbevoegdheid aan de minister van LNV (artikel 75, lid 3). Bekeken moet worden in hoeverre ruimtelijke plannen negatieve gevolgen hebben op beschermde dier- en plantensoorten en of er compenserende of mitigerende maatregelen genomen moeten worden.

Daarnaast geldt voor iedereen in Nederland altijd, dus ook los van het voorliggende beoogde ruimtelijke project, dat de zorgplicht nageleefd moet worden bij het verrichten van werkzaamheden. Voor menig soort geldt dat indien deze zorgplicht nagekomen wordt een bepaald beoogd project uitvoerbaar is.

Planspecifiek

Gebiedsbescherming

Op de volgende afbeelding zijn de te beschermen gebieden in de omgeving van het plangebied weergegeven.

Beschermde gebieden

Het plangebied ligt op ca. 800 meter ten zuiden van het Natura 2000-gebied Waaluitwaarden. De uiterwaarden Waal bevatten relatief hooggelegen uiterwaarden van de Rijswaard en de Kil van Hurwenen. Het gaat hier om oude meanders en hun oeverlanden waar de rivier dwars doorheen is gegraven; deze uiterwaarden bevatten soortenrijke glanshaverhooilanden stroomdalgraslanden en open water. De uiterwaarden Waal zijn een belangrijk broedgebied voor soorten van natte, ruige graslanden (porseleinhoen, kwartelkoning). Het is daarnaast ook een belangrijk rust- en foerageergebied voor kleine zilverreiger, kleine zwaan, kolgans, grauwe gans, smient, tafeleend, Kievit en grutto. Verder is het gebied van belang voor fuut, aalscholver, brandgans, kraakeend, pijlstaart, slobbeend, kuifeend, nonnetje, slechtvalk, meerkoet en wulp.

De gronden van het plangebied hebben geen directe relatie met het uiterwaardengebied. Door de ligging van het plangebied tussen bedrijfskavels en tegen de Van Heemstraweg is het plangebied ook geen geschikt foerageergebied voor de aangewezen moeras- en watervogels uit de uiterwaarden. Tevens zal de voorgenomen ontwikkeling ook niet zorgen voor (extra) geluidsverstoring. Wat betreft de uitstoot van stikstof en ammoniak is de toename van het verkeer als gevolg van de planontwikkeling zeer beperkt. Dit, samen met het feit dat de meest voorkomende windrichting in Nederland Zuid-west is, zorgt ervoor dat het niet aannemelijk is dat als gevolg van de planontwikkeling een toename zal zijn van de neerslag van stikstof en ammoniak in het uiterwaardengebied.

Soortenbescherming

De gronden van het plangebied zijn momenteel in gebruik als agrarische gronden. Gezien het intensieve gebruik zijn er geen beschermde soorten in het gebied te verwachten. Een ecologisch onderzoek wordt daarom niet noodzakelijk geacht. Wel geldt voor iedereen in Nederland altijd dat de zorgplicht nageleefd moet worden bij het verrichten van werkzaamheden. Voor menig soort geldt dat indien deze zorgplicht nagekomen wordt een bepaald beoogd project uitvoerbaar is.

4.4 Archeologie en cultuurhistorie

In 1992 is in Valletta (Malta) het Europees Verdrag inzake de bescherming van het archeologisch erfgoed (Verdrag van Malta) ondertekend. Het Verdrag van Malta voorziet in bescherming van het Europees archeologisch erfgoed onder meer door de risico's op aantasting van dit erfgoed te beperken. Deze bescherming is in Nederland wettelijk verankerd in de Monumentenwet en de Wet op Archeologie en Monumentenzorg. Op basis van deze wetten zijn mogelijke (toevals)vondsten bij het verrichten van werkzaamheden in de bodem altijd beschermd. Er geldt een meldingsplicht bij het vinden van (mogelijke) waardevolle zaken. Dat melden dient terstond te gebeuren.

Planspecifiek

Ten behoeve van een destijds geplande ontwikkeling van een bedrijventerrein is een Aanvullende Archeologische Inventarisatie (AAI) opgesteld voor een gebied waarbinnen ook het plangebied van voorliggende ruimtelijke onderbouwing valt, zie bijlage [3]. Aan de hand van dit onderzoek is voor het plangebied op 21 maart 2014 een advies ten behoeve van selectiebesluit gegeven, zie bijlage [4]. In navolgende tekst volgt het advies ten behoeve van selectiebesluit.

Het advies in het AAI luidde dat de aanleg van cunetten onder archeologisch toezicht zou moeten plaatsvinden. Dat advies was echter gebaseerd op de ontwikkeling van een geheel bedrijventerrein en het advies lijkt daarnaast meer toegespitst op het westelijke deelgebied dan op het oostelijke deelgebied, waarbinnen het plangebied ligt. Binnen het plangebied zijn geen archeologische indicatoren aangetroffen, en de omvang van de geplande loods is dusdanig klein dat vervolgonderzoek in de vorm van archeologisch toezicht achterwege kan blijven. Het AAI heeft in voldoende mate de archeologische waarde binnen het plangebied in kaart gebracht. Vervolgonderzoek is niet noodzakelijk. Wel geldt, om toevalsvondsten te kunnen documenteren, de wettelijke meldingsplicht (art. 53 Monumentenwet 1988): *'Degene die anders dan bij het doen van opgravingen een zaak vindt waarvan hij weet dan wel redelijkerwijs moet vermoeden dat het een monument is (in roerende of onroerende zin), meldt die zaak zo spoedig mogelijk bij Onze minister.'*

4.5 Verkeer en parkeren

Onderdeel van een goede ruimtelijke ordening is het effect van een beoogd nieuwe project op de verkeersstructuur en het parkeren in en rondom het plangebied.

Planspecifiek

Verkeer

Voor het maken van een inschatting van de hoeveelheid autoverkeer dat wordt gegenereerd bij ruimtelijke ontwikkelingen, zijn kencijfers verkeersgeneratie ontwikkeld. Het nationaal kennisplatform voor infrastructuur, verkeer, vervoer en openbare ruimte (CROW) geeft in publicatie 317 'Kencijfers parkeren en verkeersgeneratie' deze kencijfers voor verkeersgeneratie. In de richtlijnen wordt onderscheid gemaakt op basis van de functie van de ontwikkeling (wonen, bedrijf, etc.) en op basis van de locatienmerken.

Voor de voorgenomen ontwikkeling kunnen de kencijfers voor een 'bedrijf arbeidsextensief/bezoekersextensief (loods, opslag, transportbedrijf)' in een matig stedelijk buitengebied aangehouden worden. Hiervoor wordt een kencijfer gegeven van 4,8 motorvoertuigbewegingen per etmaal per 100 m² bvo. In onderhavig geval komt dit neer op $4,8 * 1.000/100 = 48$ motorvoertuigbewegingen per etmaal. Een deel van deze motorvoertuigbewegingen zijn in de huidige situatie echter ook al aanwezig. Daarnaast wordt het plangebied direct ontsloten op de Van Heemstraweg. Deze weg heeft voldoende capaciteit om geringe toename van het aantal motorvoertuigbewegingen op te vangen. Wel is het voor een goede afwinkeling van het verkeer vanuit het plangebied van belang dat de uitweg zodanig geprojecteerd is dat het perceel vanuit beide richtingen bereikbaar is.

Parkeren

Voor het bepalen van het benodigde of gewenste aantal parkeerplaatsen bij ruimtelijke ontwikkelingen is door de raad van de gemeente Druten op 10 februari 2011 de Nota parkeernormen Gemeente Druten vastgesteld. In de nota wordt onderscheid gemaakt op basis van de functie van de ontwikkeling.

Voor de voorgenomen ontwikkeling kunnen de normen voor een 'arbeidsextensieve/bezoekersextensief bedrijf(loods, opslag, groothandel, transportbedrijf)' aangehouden worden. Hiervoor wordt een parkeernorm gegeven van 0,7 parkeerplaats per 100 m² bvo. In onderhavig geval komt dit er op neer dat, ten behoeve van de ontwikkeling, $0,7 * 1.000/100 = 7$ parkeerplaatsen gerealiseerd moeten worden. Deze parkeerplaatsen zullen op eigen terrein gerealiseerd worden.

5 Economische uitvoerbaarheid

Bij het opstellen van een nieuw plan dient op grond van artikel 5.1.3 lid 1 sub f van het Besluit ruimtelijke ordening onderzoek plaats te vinden naar de economische uitvoerbaarheid van dit plan.

Planspecifiek

Het uitvoeren van het initiatief heeft geen financiële gevolgen voor de gemeente. De financiële verantwoordelijkheid van het initiatief en het daarbij horende risico wordt volledig gedragen door de initiatiefnemer. De gemeente heeft ten behoeve van het initiatief met de initiatiefnemer een anterieure overeenkomst gesloten, als bedoeld in artikel 6.24 Wet ruimtelijke ordening. De kosten zijn dankzij de anterieure overeenkomst anderszins verzekerd waardoor een exploitatieplan niet nodig is. Ten behoeve van planschade zal een planschadeverhaalovereenkomst worden afgesloten tussen de gemeente en initiatiefnemer. De economische uitvoerbaarheid van het plan is daarmee meer dan voldoende verzekerd.

6 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Voorliggende ruimtelijke onderbouwing voor het opnemen van een bouwmogelijkheid in het nieuwe bestemmingsplan Buitengebied. Voor de ruimtelijke onderbouwing wordt derhalve geen afzonderlijke procedure doorlopen. De ruimtelijke onderbouwing zal, als onderdeel van het bestemmingsplan Buitengebied, ter inzage worden gelegd. In het kader van dit bestemmingsplan is het mogelijk om op onderhavige ontwikkeling te reageren.

6.1 Zienswijzenprocedure

In deze paragraaf, of in een separate bijlage, worden te zijner tijd de zienswijzen (artikel 3.12 lid 5 Wabo) op het ontwerpbesluit en de gemeentelijke reactie hierop opgenomen.

Bijlagen

- 1 Verkennend bodemonderzoek van Heemstraaweg (ong.) te Druten in de gemeente Druten, Econsultancy, 14015095, 29 april 2015
- 2 Toetsresultaten digitale watertoets, 25 maart 2015
- 3 Aanvullende Archeologische Inventarisatie Bedrijventerrein van Heemstraweg-Zuid; gemeente Druten, Raap Archeologisch Adviesbureau, Projectcode: DRUT, december 2000
- 4 Advies selectiebesluit archeologie mbt bouw van loods Druten; Van Heemstraweg tussen 70 en 80 (van Sommeren), ArcheoFocus - Esther van der Linden, 21 maart 2014

